

ΛΑΙΚΟ ΚΟΜΙΣΑΡΙΑΤΟ ΙΓΙΟΝΟΜΙΑΣ ΥΣΣΔ

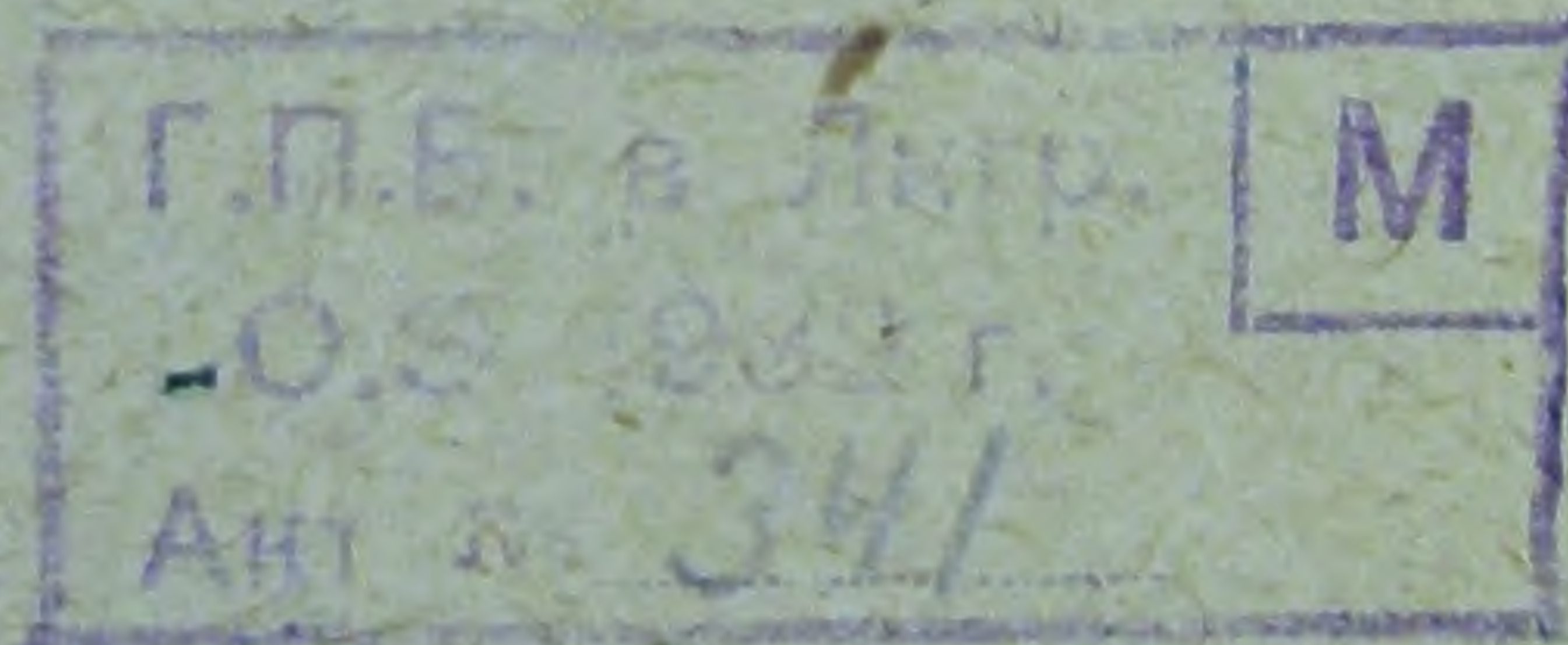
D8
744

ΔΙΜ. ΚΥΖΝΕΤΣΟΒ

ΑΣΣΛΑΕΦΤΙΤΕ!

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙ ΑΠ' ΤΑ ΥΚΡΑΝΙΚΑ
ΣΤΙ ΜΑΡΙΥΠΟΛΙΤΙΚΙ ΕΛΙΝΙΚΙ
== ΔΙΑΛΕΧΤΟ ==

Θ. ΣΑΜΑΡΑΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΙΟΝΟΤΙΤΟΝ
ΧΑΡΚΟΒΟ — ΚΙΕΒΟ — ΜΑΡΙΥΠΟΛΙ
1932

D8
744

ΝΑ ΧΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΟ ΠΟΜΙΝΕΝ ΑΧ ΤΑ ΠΕΡΑΖΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

Πεσιρίθιν το στερνό χρόνο το πεντάχρονο.

Αν τα άλιαχ μεγάλα τέμπα στο δουλία-το, το προ-
λεταριάτο κε ι κολχόζνικι-χυριάτ χτίζον το σοσιαλισμό
στο δικό-τιν Σοβιετική χώρα.

Αν τιν ενέργια κε τιν θέλisci τον εργατόν, μισ
επιτιχιμένα πιτραίζουμε το πεντάχρονο στα τέσσαρα χρό-
νια, κε στα δουλιές τις διομιχανίας (προμίσσλενοστι) μισ
άρταχ πιτραίσαμ-το.

Στ' ατύτο των κινό, αντά στα καπιταλιστικά τα
βασιλίis βασιλέb ι ικονομική κρίσι κε ι ανεργία (μπεζρα-
μπότιτσα), ι Σοβιετική Ένοσι κάθε μέρα, κάθε όρα οσέb
κε δινατόνι, νίςκιτε μέγα πατρίδα το προλεταριάτο όλυ
το ντυνιά, το τι σόνι κε περάζ τα προτοπόρα καπιτα-
λιστικά βασιλίis.

Αχ το πολιτικό τ' μαρέα, μισ παγένουμε αχ όλα-
πα έμπρυ στο όλο το ντυνιά, μισ έχουμε αχ τα όλα τα
τιάλο καλά τζαράιδα να δουλέδυμε — μισ έχουμε τιν σο-
σιαλιστική άμιλα (σορεbν.) κε τιν μαχιτικότιτα.

Μα το δικό-μας το ιγιονομικό (σανιτάρν.) ζίςμου-
μας πολά πιμέν απίσο κε δεν μπορί να σόνι τιν ανα-
διοργάνοσι το δουλιάς.

Δίγος τ' ατότο τι μισ δεν ντρανόμ-το, μα μισ δεν
γινέβουμ-πα να το ντρανόμε ατότο το ζαράρ, ότι στ'
ατότο μισ πιμένουμε απίσο αχ το σοσιαλιστικό χτίσιμο.

Ι σοσιαλιστική αναδιοργάνοσι το ιγιονομικό-μας ζίσιμο
παγένι έμπρου αν τα μαραμένα τέμπα, δεν κάμουμε πό-
λεμο χαρσό στα ζαμπυνίματα, τα τι πέρουν αχ τα
μας πολλά δουλεφτάδικα μέρες. Ατότα τα δουλεφτάδικα
μέρες ας τα μας κσάζουν πολλά, τόρα, αντά μισ, τίλογα
λεί ο ς. Στάλιν, χροστόμε να ζόνουμε κε να περάζουμε
τα καπιταλιστικά βασιλίσ τι κι μόνο, έντιρ δεν θα το
κάμουμε ατό, ατί θε να μας τσαλαπόσουν.

Στυν κινό το αναθεματιζμένυ τσαριζμό ίτυνε άλιαχ
πυλά τα επιδιμιακά ζαμπυνίματα, τα τι χιρλάιζαν άλιαχ
πυλά κόσμο.

Αχ τότα τα ζαμπυνίματα, στυν κινό τις διχτα-
τορίας τυ προλεταριάτυ, χάθαν πολλά, μα κι' ακόμα ος
τιν όρα πιμένουν γιαν κακό ταγμά αχ τα περαζμένα
χρόνια.

Ας τατό ότι μισ δεν έχουμε τυ χασιβέτ ας τιν
ιγιονομική κυλτόρα κε, ότι μισ κρία ντρανόμε πας το
ιγιονομικό γιωρύχ, ας τατό τα ζαμπυνίματα άλιαχ πυλά
πατζαρίζουν στυ δυλία-μας, φέρουν μέγα ζαράρ ας το
σοσιαλιστικό χτίσιμο.

Ενα αχ τα τίτκα παρακάτο ζαμπυνίματα ίνε κε
τα βλυίς.

500000 ΠΥΘΑΜΕΝΙ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ

Τα θλυίς ζαμπόνιμο ι άνθρωπει κσέρουν-το αχ αρ-
ρσιζνά χρόνια.

Ακόμα στα αρρσιζνά χρόνια, 'ντά κόσμος δεν
ίκεριν τίλογο ζαμπόνιμο ίνε τύτα τα θλυίς κε δεν
ίκεριν τίλογα να χυραεφτί αχ τατό. Ατύτο τυ ζαμπό-
νιμο πιν τυ λιώγο των κινρό χινρλάιζιν κε ραχατλάιζιν
πυλά κόσμος, αχ τυ τι, τυ τιάλο πολά ίτυν δουεφτάδικα
κόσμος, τίνα δύλεθιν στα θαριά θυλίς κε ζίνιρρκιν πιν
χιτλίχ.

Φανιρόθιν τύτο αχ τατό, ότι τα θλυίς ίνε άλιαχ
πυλά μαρτζλίδκυ ζαμπόνιμο, τυ τι άμα περάζ παρ
κόσμος, ότι ατύτο τυ ζαμπόνιμο καμ-το τίτκο λυγάρ
μικρόθιο άλιαχ καματιρό κε δυνατό αρ τυ τι δεν μπό-
ρεναν να θρίρρκιν τζαρέ να γλιτόρυν αχ τατό. Κε αέτρ
κάθε χρόνο ρτυ εμπιρνό Ρορία αχ τα θλυίς κι μόνο
πυθένιρρκαν 500000 κόσμος.

Αμα αχ των κινρό αντά πιάκαν να χυραέρκυνταν
αχ τα θλυίς αν τυ αρρλάιμο, αχ τότι-πα τα ζαμπονί-
ματα αν θλυίς κάθε χρόνο κρალიφκύντι.

Ρτυ εμπιρνό τιν Ρορία το αρρλάιμο δεν ίτυν ιπο-
χρεοτικό. Τυ τρarinό θαριλία κε ι τρarinί ιατρικί δεν
ίχαν τυ χαριδέτ να χάνυν τα θλυίς κε μόνο κατ'λιώγο
κάμιρρκαν αρρλάιμο αρ τι κι μόνο να όρέπει άλιαχ
πλατέα τύτο τυ μαράζ κε να μι ζαμπυνλαίρυν ι καπι-
ταλιρτέρ κε ι πομέρτζικι.

Α αρ τυ τι κι μόνο δεν χάνινταν τα θλυίς κε
χινρλάιζαν άλιαχ πυλά εργάτερ κε χυριάτερ.

10 ΤΥ ΑΠΡΙΛΙ 1919

Στέρας αχ την Οχτοβριανί επανάστασι, αντά το προλεταριάτο κε ι χυριάτες πιάκαν δαφτί-τιν να χτίζον το δικό-τιν την σοσιαλιστική χώρα, ι σοβιετική ιατρική (μετιτσίνα) έβαλιν έμπρυ-τις το πρόβλημα άμα να χάσι τα θλυίς αντάμα αν τάλα τα ζαμπυνίματα, τα τι ίτυνε αχ τα τσαλίσ τα πόμιναν αχ το τσαρικό το βασιλία.

Στα 10 τυ Απρίλι 1919 ο Βλαδίμιρ Ιλίτζ Λένιν έβαλιν τυ ιλιαζίδ-τ πκαχ τυ ντεκρέτ τυ Σοβναρκόμ ας τυ υποχρεοτικά ν' αςσλεεφτούν όλο-πα τον κόσμο.

Αυτότο τυ ντεκρέτ αν τυ ισστάχ τυ δουλεφτάδικυ κόσμυ έκαμε μέγα δουλία.

Κε ας τατό τα ζαμπυνίματα αχ τα θλυίς κσαλιφ-κάθαν άλιαχ πολλά. Στα στερνά χρόνια στυν Υκρανία απάνο-κάτο αχ τα θλυίς ζαμπύνεδαν μόνο κανά διά δεκάδες ανθρωπι πας κάθε χρόνο.

**Ο ΕΠΟΡΤΥΝΙΖΜΟΣ ΚΕ ΑΥΤΟ, ΟΤΙ ΔΕΝ ΧΥΛΑΝΤΡΑΙΖΥΕ
ΤΗΝ ΙΓΙΟΝΟΜΙΚΙ ΚΥΛΤΥΡΑ, ΑΥΤΑ ΚΑΜΥΝ ΓΙΑΡΤΙΜΙ
ΑΣ ΤΑ ΒΛΥΙΣ**

Ας τυ τι κι μόνο, ότι στα κανά διά οργάνοσες τυ Ζτραβοχρανένιας ας τυ αςσλάιμο, ας τυ τι κανά διά κόσμυς δεν έχυν χασιβέτ ας τυ να χυραεφτύνε αχ τα θλυίς, ας τατό μισ δεν μπόρσαμε να εχτελέσουμε το ντεκρέτ ας τυ τεκμίλ ν' αςσλεεφτί όλο-πα τον κόσμο.

Α τίλογα μιν, απ' να χάνουμε τεκμήλ τα θλούς
μιν νε-πα χασιβετλαέδουμε κανά-λυγάς ας τατό τυ δουλία.

Αέτς να πιμέν ατότυ τυ δουλία δεν ες κανά-λυγάς
τζαρά!

Αντάμα αν τυ χτιπάμε κε ταγιτραίζουμε τος
οπορτυνιστές πιν το πολιτικό κε νικοκριακό ζίσμυ-μας,
μιν χροστούμε να τ'ς χάνουμε κι' αχ τιν ιγιονομικι δουλιά-
μας-πα, να μι τ'ς 'φίκυμε να πατζαρίζουν-μας στυν
πόλεμο χαρσού στα θλούς.

Αντάμα αν τυ τεκμήλ λικθιτάριζμα τις αγραματοσίνιν
κε τεχνικίς αγραματοσίνιν, χράζιτε να λικθιτάρουμε κε
τιν ιγιονομικί αγραματοσίνι-πα.

Να μάθυμε καλά τιν ιγιονομικί τεχνικί.

Χράζιτε να μάθυμε τυ τί ζαμπόνιμο ίνε ατότα
τα θλούς κε άλιαχ καλά να χυλαντραέδουμε το αςσλάιμο
ανάμεσα στυν κόσμο, ας τυ να μι υσέδουν τα θλούς.

Ατότο αχ τα μας αρατέδ-το το μπιτράιζμο τυ
παντάχρονο.

Δεν πρέπι να 'φίκυμε τα θλούς να στίκνιν ας
κανά-πα μινύτ κανά-πα στανόκ.

Αποφασιστικά, ενεργητικά αν τυ μπολσεβείκικο τυ
ισστάχ μιν χράζιτε να εχτελέσουμε τα ίπεν ς. Λένινς —
το ντεχρέτ ας τυ τεκμήλ ιποχρεοτικό αςσλάιμο.

ΤΑ ΒΛΥΙΣ ΠΕΡΝΥΝ ΑΧ ΤΑ ΜΑΣ ΤΥ ΔΥΛΕΦΤΑΔΙΚΟ ΔΙΝΑΜΙ-ΜΑΣ

Αχ τυν κινό, αντά περάζ τυ μαράζ πας τυν
άνθρωπο περνύν κανά 12-14 μέρες. Στέρας αχ τατό
άμα πεσιρά μέγα ζεστάδα κε αδυναμία.

Στο 5 μέρα στέρας 'χ το πεσιρά το ζαμπόνιμο
πας 'λον τιν εάρκα νισσκάτιντιν φουκαλίτρις τα τι
γιομόνουν αν όρχο κανά διά μέρες. Ατότα ίνε τα τιάλο
φοδερά μέρες ας τον ζαμπόν κε πιν τατό τον κινό
πυθέν το πυλά κόσμος. Αντα ο οργανιζμός νικίσι το
ζαμπόνιμο, στέρας αχ τα 11-12 μέρες ατότα τα
φουκαλίτρις επάνουν, κζέν πιχ τατά το όρχο κε στον
τόπο-τιν πιμένουν κσιφτιλιμένα δερματίτζα. Πας 13-14
μέρα πας τότυ τον τόπο πιμένουν τζυμπαρίκια. Στο
όλο το ζίσμο-μας, πας τ' εάρκα ('λον πολά πας πρό-
σοπου) πιμένουν τίτκα λυγάς γιαν ταρπίτζα.

Πολά φορείς τότα τα φουκαλίτρις κζένουν πας
ματόφλα κε αχ τατό στέρας εςς τζαρά να χάσουμε το
φος-μας.

Πολά φορείς στέρας αχ το ζαμπουλάισιν ο άνθρωπος
αν θλούις δεν φουκρυσσάτι, νίσσκιτε παράλιτος.

Α τίλογα τα θλούις χάνουν το δίναμί-μας κε
σαχατλαίζον-μας.

ΤΑ 30 % ΠΥΘΕΝΥΝ

Ινε λυγάς-λυγάς θλούις ζαμπονίματα. Ινε τίτκυ λυγάς
θλούις ζαμπόνιμο το λέγουν-το «ζαλιθνάγια», αντά όλο
το εάρκα στζυπάσκιτιζαν φουκαλίτρις γιομάτα όρχο. Ινε
κε τίτκα-πα θλούις τα λέγουν-τα «μάθρα θλούις» αντα
τα φουκαλίτρις γιομόνουν αν έμα κε νίσσκιντι μάθρα.

Ατότα τα θλούις ίνε τιάλο φοδερά κε αχ τατά πυθέ-
νουν άλιαχ πυλά κόσμος.

Αντά υσέβ τα θλουίς τυ μαράζ, αχ τον κόσμο τίνα
ζαμπυλαίσιν πυθένουν τα 30%.

Τα θλουίς άλιαχ πυλά χιρλαίζον τα μικρά.

Α τίλογα τα θλουίς ίνε ντυσεμάνς ας τυ ζίσμο κε
ία-μας, τίνα δεν αςσλέφτιν. Τα θλουίς ίνε μέγα ντυσεμάνς
ας το σοσιαλιστικό χτίσιμο, τι κι μόνο πια λίγο τον κινό
εσσ τζαρά να χιρλαίξ κε να σαχατλαέβ πυλά δουλεφτά-
δικο κόσμο.

ΒΛΟΥΙΣ ΤΥ ΜΑΡΑΖ ΥΣΕΒ ΑΛΙΑΧ ΛΑΦΡΑ

Βλουίς τυ μαράζ ίνε άλιαχ φοβερό ετ' ατίνς τίνα
δεν αςσλέφταν.

Τα μικρόδια θρίσκουντι πια το έμα, όρχο κε πια το
φτίζμο τυ ζαμπουνιμένου, κε ας τυ τι κι μόνο ζαμπόνς
σκορπίζι τυ μαράζ ανάμεσα στον κόσμο.

Αέτς-πα εσσ τζαρά να ζαμπυλαίσαμε κε αχ τα
λυγάς-λυγάς εσέγια, φορέματα, εαύτια πυ κατιέν αχ
ζαμπόν το φτίζμα-τ, έμα-τ κε όρχο-τ, τα τι φέρουν
ντάμα-τιν τα μικρόδια τυ μαράζ. Ατύτο το μικρόδιο ίνε
άλιαχ ταχατλίδοχο κε εσσ τζαρά να ζι πια το ετιγνό
φτίζμα πυλά κινό, κε περάξ πας τον κόσμο.

Τύτο τυ μαράζ μπορόν να μας το φέρουν κόσμος,
τίνα φλάγουν εμα στον ζαμπόν. Εντιρ ατί αν ίνε αςσλαιμένι,
δαφτί-τιν δεν ζαμπουνλαίζον, άμα μπορόν αν τα ρόχα,
παπούτσια κε εσέρια-τιν να περάζον θλουίς τυ μαράζ πας
άλο κόσμο, τίνα δεν αςσλέφταν.

Τα μιάνις, τα τι πετόν κε κάθινι πας ζαμπόν να
πας δικά-το όρκο κε φτίζμο. Στέρας απατίχ φέρουν στο
λαρί τον κόσμο θλυίς τα μαράζ.

Τα πσίλια κε τα ταρακάνια, τα τι πρατόν πας τα
εσέγια το ζαμπουνιμένου, ατότα-πα μπορόν να φέρουν το
μαράζ. Μπορόν τα εσκλία, τα κάτες κε τα πλ'ία-πα να
φέρουν το μαράζ πας τα μαλία κε τα φτερά-τιν

ΤΙΛΟΓΑ ΝΑ ΧΥΡΑΕΦΤΥΜΕ ΑΧ ΤΑ ΒΛΥΙΣ

Ας το να μι ιπλότι πλατέα το μαράζ, μις χρά-
ζιτε να κάμωμ τότα τα δυλίς:

1. Αμα μάθουμε, ότι ζαμπόνς εςς θλυίς, χράζιτε,
άμα να τον πάγωμε στο νοσοκομίο (μπολνίτσα), ατί δεν
θα ίνε ας τατόνα φοθερό γιαν τον ντρανόν καλά κε
γιατρέδουν-τον. Ι άνθρωπι, τίνα ίταν εμα στον ζαμπόν
χράζιτε άμα να τ'ς χορίζουμε κε να τ'ς έχουμε κανά δύο
βδυμάδης πκαχ το ντράνιμο το γιατρό. Σμα στ'ατότε
δεν πρέπι να πιλίγωμε κανίνα-πα. Ατότο λέγουν-το δύο-
βδυμαδέεσσυ καραντίν ας το να μι 'φίκομε να ιπλότι
θλυίς το μαράζ.

2. Ας τατό τον κιρό, άντα ζαμπόνς ακόμα ίνε
επίτι, ατόνα χράζιτε να τον θάλουν πια χοριστό μπολιμέ,
άμα έντιρ δεν εςς χοριστό μπολιμέ, ατότες αχ το μπου-
λιμέ που πέφτι ζαμπόνς χράζιτε να θγάλομε το λαρί τον
κόσμο απατίχ.

3. Τον ζαμπόν μπορέ να τον ντρανά άνθρωπος, άρταχ τίνα αςσλέφτιν.

4. Κίνος, τίνα ντρανά τον ζαμπόν χράζιτε να έςς το σπιτ τεμίζκα. Να το τιμαρέπσι κε να σφονκάι αν το υγρό τιν πλίτρα κε να τσαρανταίς το μπολιμέ αν τα λάτζα (καρπόλκα — τζάι χυλιάρι πας ένα μποτίλια νιρό, συλιμά κε άλυ λογάς λάτζα τα δύογι γιατρός).

5. Κίνος, τίνα φλάι τον ζαμπόν χράζιτε να φορί χαλάτ κε μαντίλι. Αντα κζέν όκσο χράζιτε να θγάλι το χαλάτ. Τα παπότσια-τ απ'κάτο χράζιτε να τα σφονκάι αν πλίτρα το ίτον σσυλμένο πσις το λάτζ.

6. Κίνος, τίνα ντρανά τον ζαμπόν χράζιτε πιχτά να πλένι τα σσέρια-το αν το αμαρζλίδκο το λάτζ.

7. Πσις μπόλιμε, πυ πέφτι ζαμπόνς δεν χράζιτε να 'φίκυμ κάτες κε σσκλία. Αν μέσα στο σπίτι ίνε μιάνις χράζιτε άμα να τα χάνουμε.

8. Αντα τον περάζουμε τον ζαμπόν στο νοσοκομίο (μπολνίτσα) χράζιτε άμα να αμαραζλαίσαμε το μπόλιμε τίλογα θα μας δίχνι γιατρός.

9. Τον πυθαμένο αχ θλουίς χράζιτε να τον τιλί-κουμε πσις το πανί, το ίνε σσυλμένο πσις το αμαραζλίδκο το λάτζ, α το ταμπύτ χράζιτε να ίνε καλά σφαλιγμένο.

Σμα στον πυθαμένο να μι 'φίκυμε να συρεφτί πολά κόσμος. Να μι 'φίκυμε να προστζινόν αν τον πυθαμένο.

Το σπίτι, πυ έπεφτιν πυθαμένος κε τα σσέγια-τ τα ίταν απέσυ, χράζιτε να τα αμαραζλαίσαμε τίλογα θα να μας δίχνι γιατρός.

ΧΑΡΣΣΥ ΣΤΑ ΒΛΥΙΣ ΧΡΑΖΙΤΕ ΝΑ ΠΟΛΕΜΟΥΜΕ ΚΟΛΕΧΤΙΒΙΚΑ

Αυτότα τα ίπαμε τιάλο απάνο, δεν μας ζόνουν ας
το να χυραεφτόμε καλά αχ θλυίς το μαράζ. Ας τατό
χράζιτε κολεχτιβικά να πολεμούμε χαρσσύ στα θλυίς.

1. Τίλογα ζαμπονέθ κανίς, τάλ'ς τον κόζμο χρά-
ζιτε να τ'ς αςσλέδουμε κε αχ τα όλα ζίφτε ατότς, τίνα
ζόν πīs το σπίτι το ζαμπόν, το ταιφά-τ κε το γίτονες-το.

2. Χράζιτε να θάλουμε κοντρολ, τίνα να ντρανά
αν πίγαν τον ζαμπόν στο νοσοκομίο, αν αμαραζλάϊσαν
τα σσέγια κε το σπίτι πυ έπεφτε ζαμπόνς για πυθαμέ-
νος αχ θλυίς, αν ντρανόν καλά τον ζαμπόν όσπο να
νιστί καλά.

3. Χράζιτε κατιγοριματικά να μι 'φίνουμε να αχ-
λαίζον τον ζαμπόν. Αέτς-πα χράζιτε να δόκυμε στο
συτ ατότς, τίνα μλόνε στα σπίτια-τιν τον ζαμπόν αν
θλυίς κε τα μανάκίς τα διαθάζον κίρρά το ζαμπονιμένο
κόζμο.

4. Να μι 'φίχυμε να παραχόνουν αν πολίς τον
κόζμο κε αν ανιχτό το ταμπότ τον πυθαμένο αχ θλυίς.

Μα αυτότα τα τζαράϊδα τα ίπαμε, πάλε δεν μας
ζόνουν ας το να χάνουμε τεχμίλ τα θλυίς.

Μπορούμε ατότες τεχμίλ να χάνουμε τα θλυίς έντιρ
θα εχτελέσουμε το ντεχρέτ ας το αςσλάιμο όλο-πα τον
κόζμο.

ΚΑΝΑ-ΔΙΑ ΛΟΓΙΑ ΑΣ ΤΟ ΑΣΣΛΑΙΜΟ

Το θλουίς αςσλάιμο καματέφκετε αέτς:

Ας το αςσλάιμο είφτε τμάζον τίτκυ λάτζ, το λέ-
γουν-το ντετρίτ. Ατύτο το ντετρίτ τμάζον-το πικ τα
ιγιονομικο-βακτηριολογικά ινστιτούτα π'καχ το καλό το
ντράνιμο μαθιμένυ κόσμυ.

Πέρνυν μσκάρ, κυρέβυν 'ν κιλία-τ ένα τόπου, στέ-
ρας αν τίτκυ λυγάς το μασσέρ χαράζον το κύρεψαν
τον τόπου κε πικ τύτα τα χαράζματα πιλίγυν θλουίς
μικρόδια. Ατύτο των τόπο πσιρά να υρτιάζ, ίστερα άντα
περνά κατ' λιύγο όρα, ατύτα τα χυλκά τριπύν-τα κε τύτο το
όρχο σορέβυν-το. Ατύτο το όρχο δουλέβυν-το κε αχ τατό νίς-
κιτε ντετρίτ.

Αςσλέβυν τον κόσμυ αέτς:

Καλά τιμίζκα πλένυν τιν πλάτ-το για τ'ράσσα-το,
κάμυν κανά διά λαφρά χαράζματα (να μι ντρεσσ το
έμα) κε πικ τύτα τα χαράζματα πιλίγυν ντετρίτ.

Πικ το ντετρίτ ίνε θλουίς μαράζ κε ας τατό στα-
τύτο τον τόπο κζένυν φυσκαλίτρις τα τι γιομόνυν αν
όρχο. Περνύν κανά διά μέρες κε τύτα τα γεραδίτζα
πσιρόν στιγνόνυν, τα κσιρά τα δερματίτζα-τον νκρεμίσκνι
κε στυν τόπο-τιν πιμένυν χνάρια.

Στέρας αχ το αςσλάιμο άνθρωπος ζαμπυνλαέθ άμα
των πόνο-το πιμέν στ' ατό των τόπου πυ των αςσλείψαν.

Αμα ας τι κι μόνο άνθρωπος δεν ζαμπυνλαίζ
ασιλιτέν αν τα θλουίς;

Μπαρόχ πας τ'ζάρκα-τ πέραςιν θλουίς το μαράζ.
Ατότο ίνε αέτς, ας τυ τι κι μόνο το ντετρίτ καματέ-
θουν-το αέτς, ότι ατότο δεν φέρι ασιλιτέν πόνο.

Τυν άνθρωπο τίνα αςζλάισαν-τυν πολά κιρό για
ζόλο το ζίσμυ-τυ μπορί να ίνε χυραιμένους αχ τα θλουίς.

Αέτς, τυν άνθρωπο, τίνα αςζλέφτιν δεν τυν πέρνι
το μαράζ ας πολά κιρό, μα στέρας πάλε χράζιτε
ν'αςζλεεφτί.

Χράζιτε, τίλογα λέγι το ντεκρέτ, να κάμουμε
αςζλάιμο τα μικρά στο πρότο χρόνο 'ντα γενιςσκόντι,
μία τιάλο 'ντα νίςσκουντι 7 χρονό, στέρας 14-16 χρόνο
κε 19-20 χρονό. Τάλως, τίνα δεν αςζλέφταν πια τα
στερνά 5 χρόνια, ύλι-τιν-πα χράζιτε να αςζλεφτόν.

Το αςζλάιμο δεν ίνε φοβερό κε δεν κάμι κανα-λυ-
γάς ζαράρ ας τυν άνθρωπο.

Το αςζλάιμο εφέθριν-το μέγας μαθιμένους Δζζένερς
150 χρόνια έμπρυ.

Τίλογα λεί το ντεκρέτ τυ Σοβναρχόμ, κανίς-πα
δεν μπορί να πιμέν δίχως αςζλάιμο. Ατίνα, τις δεν
κάμυν το λέγι το Σοβναρχόμ κάμυν-τυς πριδλεκάτ.

Ο ΝΤΥΣΣΜΑΝΟΣ ΤΥ ΑΣΣΛΑΙΜΟ ΙΝΕ ΚΕ ΝΤΥΣΣΜΑΝΟΣ-ΠΑ ΑΣ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΧΤΙΣΙΜΟ

Τιν εχτέλεσι τυ ντεκρέτ ας το αςζλάιμο πατζαρί-
ζουν-το ο τακσικός ντυςσμάνος κε ατότο-πα, ότι πιμένω-
με απέσο αχ τιν ιγιονομική κυλτύρα.

Ι τακσικί ντυςσμάνι, θρετίτελι, μπελογθαρτέιτσι,
σπορτυνιστές, ι κυλάκι κε ι κυλαχογλίφτες, ι παπάδες
αχ τα λυγάς-λυγάς ζέκτις κε κλισίες χατρέθουν λυγάς
τζαράιδα να κάμυν ζαράρ ας το σοσιαλιστικό χτίσιμο.

Ατί ντυσσαν-μας κσέρυν-το καλά το τίλογυ μέγα
γιαρτίμ μας κάμι το αςσλάιμο κε ας τατό χατρέβυν
τζαρά να αλτέβνι κανά διά κόσμο, τίνα κυλτόρα-τιν ίνε
χαμιλό, σκορπίζυν ανάμεσα-τυν πσέματα, γιαν «σφραγίδα
αντίχριστου» γιαν «ταγμαά κομόνας» κ. ά.

Ατί λέγυν το ζαμπυνιμένο τυν κόσμο να με
παγένι στο νοσοκομίο, μα να παγένι να γιατρέβυντε στα
μανάκισ κε στα λυγάς-λυγάς άγιωτ.

Δεν ίνε θαρί να γρικίσαμε το δικό-τιν το νόνιζμα.
Δεν θα ίνε αςσλάιμο—θα να ίνε θλυίς.

Αντα δεν θα χυραεφτόμε αχ το μαράζ, ατότετ
θα να χιρλαεφτί άλειαχ πυλά κόσμος.

Α έντιρ θα ζαμπυνλαίσι πυλά κόσμος, ατότο θα
να φέρι μέγα ζαράρ ας το σοσιαλιστικό χτίσιμο.

Ατί ντυσσαν-μας αςσλεέβυν το δαφτό-τιν αχ τα
θλυίς, άμα ας τάλο τυν κόσμο δεν γιρέβυν να κάμυν
τίποτετ-πα, ας το τι κι μόνο λισσάζυν αχ τα επιτιχίες
το σοσιαλιστικό χτίσιμο, το τι ίνε ας ατίτετ τιάλο φοδερό
αχ το ίνε τα θλυίς.

Α ας το τι ίνε το πρότο χαστζιλέα ας το να
ανίκουμε το θρετίτελς, τις πατζαρίζυν το αςσλάιμο, κά-
μυν αγιτάτσια χαρσέ στ'ατό, φέρυν ζαράρ ας τιν ία το
δυλεφτάδικυ κόσμυ, χαλάνυν το σοσιαλιστικό χτίσιμο.

Μα ν' ανίκουμε τα δικά-τιν δυλίες ίνε ακόμα λίγο.
Χράζιτε να τ'ς δόγουμε στο συτ, ας τατό κι μόνο ας
να δίκουμε σόλο το δυλεφτάδικυ κόσμο τίλογυ ζαράρ.
φέρυν-μας ατί.

Αν τατό αντάμα χράζιτε να περάζουμε πλατιά
ιγιονομική μορφοτική δουλία, να γνωριμίζουμε τον δουλεφτά-
δικο των κόσμο ατύτο τί ίνε τα βλουίς, τί ίνε το αςσλάι-
μο κε τίλογα να χυραεφτόμε αχ τατό το μαράζ.

Χράζιτε να δίκουμε στον κόσμο, ότι το αςσλάιμο,
τυ τι εφεδραν-το 150 χρόνια έμπρο, γλίτοσιν αχ των
θάνατο πολά मिलीonia κόσμο.

Αντάμα αν τότα όλα χράζιτε ταχτικά να οργανό-
νουμε αςσλάιμο.

ΤΙΛΟΓΑ ΤΑΧΤΙΚΑ ΝΑ ΟΡΓΑΝΟΣΥΜΕ ΑΣΣΛΑΙΜΟ ΠΙΣ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΚΕΣ ΣΙΝΙΚΙΕΣ ΚΕ ΠΙΣ ΤΑ ΚΟΛΧΟΖΙΑ

Αχ όλα είφτε πλατιά χράζιτε να δόγουμε στον
κόσμο να χρικά τί ίνε το αςσλάιμο κε λόρια στατό το
δουλία να ζμίκουμε το νόνιζμά-τιν.

Στέρας αχ τατό να οργανόνουμε αχ τα νοσοκομία
αςσλαεματικά μπριγάδες, τίνα να αςσλεέδουν των κόσμο.

Τυ δουλία τυ αςσλάιμο να το περάζουμε αν πλάνο
κε καλεντάρ. Τιάλο καλά θα να ίνε, αν τυ μπριγάδα
θα πρατίζ πīs τ'αβλέίς κε θα γράψει των κόσμο πīs
των κατάλογο.

Δεν χράζιτε να ντρανόμε πας τα χρόνια-τιν,
χράζιτε ν' αςσλεέδουμε όλο-πα των κόσμο, τίνα δεν αςσ-
λέφταν πīs τα στερνά 5 χρόνια. Στέρας να αςσλέδουμε
τα γινισσκάθαν τα μικρά κε ατύτς-πα, τίνα χράζιτε ν'
αςσλεφτόν δέφτερι φορά.

Αχ τυ δουλία τυ αςσλάιμο χράζιτε να λικδιτάρουμε
τιν ομπεζλίτζκα.

Τα ντόπιες ιγιονομικές γιατζείκες χράζιτε να ντρανέ-
σουν τίλογα νίςσινι τα δουλιές: τίνα χράζιτε ν' αςσλέρουν,
τίλογα πάι το αςσλάιμο, τίς μλύτι αχ το αςσλάιμο, να
κάμουν γιυρούχ τα αςσλαεματικά μπριγάδες ιγιονομικο-μορ-
φοτική δουλιά.

Τα ιγιονομικές γιατζείκες κάμουν δουλιά αν πλάνο,
πόιν το επικιρόνι (υτθερζζτάετ) ι ντόπια οργάνοσι κε το
κολεκτίδ.

Το δουλιά το αςσλάιμο δεν χράζιτε να το 'φίκυμε
απίσο. Δίγυς να χάνουμε κανά μέρα, άμα να πςσιρίσουμε
το δουλιά.

Το Λαϊκό Κομισαριάτο Ιγιονομίας (Ναρκομζτράδ)
ίπιν κε χάρακσιν-το, να πςσιρίσουμε υποχρεοτικό αςσλάι-
μο τεκμίλ όλο τον κόσμο.

Τα ιγιονομικές οργάνοσες χράζιτε να ντρανέσουν
καλά τίλογα πάι το δουλιά το αςσλάιμο.

Αχ το καλό κε τιμίζκο δουλιά εκσαρτιέτε (ζαθίσιτ) ι
επιτιχία το αςσλάιμου.

Το προλετάρικο κε κολχόζικο τζζυμαετλίχ χράζιτε
να κάμι κοντρόλ κε γιαρτίμ ας τα ντόπιες ιγιονομικές
οργάνοσες στο δουλιά το αςσλάιμου.

Κάθε κομμουνιστίς, κομςομόλτσος, πιονέρος, υντάρνικος,
κάθε εοβιετικός άνθρωπος, χροστάι αν τα όλα τα τζαράιδα
να κάμι γιαρτίμ ας τιν εχτέλεσι το ντεκρέτ ας το
υποχρεοτικό αςσλάιμο τεκμίλ όλο τον κόσμο.

Τα θλυίς ίνε φοβερό πόνο, μα να χυραεφτύμε αχ
τατό ίνε άλιαχ λαφρό αχ τα όλα τ'άλα τα ζαμπονίματα.

Αςσλαεφτίτε!

Укрголовліт № 1002 (50). Міськліт от 21 квітня № 779.
Маріупіль, Держдрукарня. Зам. № 2617 — 3000.

2739

ТІМІ 3 КАП.
ЦІНА 3 КОП.
М. С.

„ЩЕПІТЬ ВІСПУ!“

(ГРЕЦЬКОЮ МОВОЮ)

„ПРИВИВАЙТЕ ОСПУ!“

(НА ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ)

ДЕРЖНАЦМЕНВИДАВ — УСРР

ХАРКІВ — КИЇВ — МАРІУПІЛЬ

1932 р.